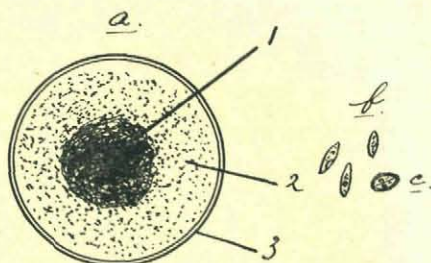

Wolfsklauw. — De zeldzame *Lycopodium complanatum* blijkt, niettegenstaande de vele ontginningen ten Z. van Apeldoorn nog niet uitgestorven. Zij groeit nog in groot aantal op de heide aan den voet van den Trapjesberg te Loenen (G.) J. en W.

a = Dauercyste (Ø gem. 20.8 μ tot 29 μ).

1. haematochrom.

2. chlorophyll. 3. membraan.

b = Zwermsporen (l. = $\pm$ 12.8 μ)
bij c in deeling.

Haematococcus pluvialis. — Bij een bezoek aan het Parnassia-park te Bergen a/Zee, zag het water in het vijvertje rood van kleur. Aanvankelijk dacht ik, dat er graven van de nabijliggende tennisbanen op den bodem lag. Daarvoor was de kleur echter te eigenaardig. Ik nam daarom een monstertje water. Het microscopisch onderzoek bracht aan het licht, dat ik te doen had met de bekende „Dauercysten“, hypnoakineten (zie fig.) van de alg *Haematococcus pluvialis*, welke haematochrom bij het optreden in massa der cysten den bodem die roode kleur gaven. Zwermsporen waren ook aanwezig (zie fig.). Voor algenliefhebbers is er in zulk soort vijvertjes meestal wel iets te vinden, o.a. trof ik nog aan de steralg *Pediastrum boryanum*. J. TEN HAGEN.

Basterdsatijnvlinder. — Eind Mei heerste in de duinen om de Slufter op Texel een rupsenplaag van de basterdsatijnvlinder. De meeste duindoorns droegen over de tien „rupsenesten“ en waren totaal kaal. Drommen rupsen trokken in het duin rond en kropen over het Noordzeestrand, zoodat we ze in de kleren kregen en moesten oppassen, ze niet met de boterham te verorberen. De plaag was heel plaatselijk, in de Vuurtorenduinen noch bij de Muy waren er abnormaal veel rupsen. N. TINBERGEN.

Ooievaarstrek. — Misschien interesseert het u, te vernemen, dat ik gistermiddag bij het Merwedekanaal alhier drie Ooievaars nog heb gezien, trekkende in de richting Vleuten, dus westelijk.

Utrecht 19 Sept. '28.

S. M. v. D. GALIEN.

Wespendief als Veluwsche broedvogel. — Na de geslaagde broedpogingen van den havik, over welke ik in de Juli- en Augustusaflevering mocht berichten, stemt het tot prettige voldoening te kunnen vermelden, dat dezen zomer de stellig even zeldzame roofvogel, de Wespendief in een uitgestrekt wildpark op de Veluwe — de juiste aanduiding blijven beter achterwege — heeft genesteld en de twee jongen mocht grootbrengen, welke 9 of 10 Augustus zijn uitgevlogen. Het nest bevond zich 14 à 15 M. hoog in een groven den en de determinatie ervan werd vergemakkelijkt door de aanwezigheid van frissche loofhout-takken en raten van hommels of bijen. Bij ons bezoek bevatte het behalve deze, ook restanten van een kikvorsch. De soort, die hoogst zeldzaam is, werd nochtans in de bosschen van deze wildbaan reeds sedert 1921 schier elken zomer waargenomen, doch het mocht niet gelukken, er eerder een horst van te vinden.

Blijkens de *Avifauna* van v. Oordt en Verweij (1925) werd de Wespendief sinds 1870, dus in bijna zestig jaar, slechts op 10 plaatsen van Nederland broedende aangetroffen. Liempde (N.-Br.) schijnt vele seizoenen een nest te hebben bezeten; opgemelde vogellijst vermeldt 1897, 1908, 1913, 1920, terwijl de heer A. A. v. Pelt Lechner in de *Arnhemse Courant* (Aug. '27) meedeelt, dat de soort daar elk jaar in het Veldersche Bosch broedt. Tenslotte moge niet onvermeld blijven, dat P. H. Hens den vogel in zijn *Avifauna der Nederl. provincie Limburg* als in klein aantal broedende noteert voor die landstreek. Hij schrijft erbij, dat op vele plaatsen in de Deutsche Rijnprovincie de soort veelvuldiger nestelt dan de buizerd, o.a. in Kreis Krefeld, Geldern, Viersen, Gladbach, Odenkirchen, Caen, Bedburg enz. Een blik op de kaart herinnert er ons aan, dat dit allemaal niet ver van onze grenzen ligt en daarom moeten we den Wespendief wat in de gaten houden, want hij kan hier wel eens vaker huizen, dan we nu meenen.

Wageningen, Augustus 1928.

A. B. WIGMAN.